

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 19.9.2012
SWD(2012) 266 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij

**Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad
tot oprichting van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening**

{COM(2012) 514 final}
{SWD(2012) 265 final}

ACHTERGROND EN INSTITUTIONELE CONTEXT

Het Verdrag van Lissabon voorziet in de oprichting van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening (artikel 214, lid 5) om Europese jongeren in staat te stellen bij te dragen aan de humanitaire hulpoperaties van de Unie. De Commissie heeft in november 2010 een mededeling over het vrijwilligerskorps vastgesteld. In 2011 zijn over dit onderwerp conclusies aangenomen door de Raad en is er een schriftelijke verklaring vastgesteld door het Europees Parlement. De Commissie heeft voorgesteld in het volgende meerjarig financieel kader voor de periode 2014-2020 een bedrag van 210 miljoen euro uit te trekken voor het vrijwilligerskorps.

RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

Vanaf de start begin 2010 zijn belanghebbenden, waaronder de belangrijkste organisaties op het gebied van humanitaire hulp en vrijwilligerswerk en de lidstaten, voortdurend betrokken bij de opzet van het vrijwilligerskorps. Ook zijn informatie en deskundigheid ingewonnen via externe studies/evaluaties, conferenties en een openbare raadpleging op internet.

De belanghebbenden wezen er regelmatig op dat het vrijwilligerskorps vraaggestuurd en op basis van behoeften moet opereren om daadwerkelijk effect te kunnen sorteren. Het vrijwilligerskorps zou vrijwilligers moeten mobiliseren die bij het verlenen van humanitaire hulp de waarden uitdragen die de kern vormen van de Europese project en de inzet van vrijwilligers moet aansluiten bij de steeds grotere professionalisering van de sector. Sommige belanghebbenden stelden voor onderscheid te maken tussen minder gekwalificeerde jongeren, die niet zouden moeten worden ingezet voor operaties waar de veiligheid in het geding is, en ervaren vrijwilligers. Ten slotte werd gewezen op het belang van voldoende capaciteit bij de gastorganisatie om ervoor te zorgen dat de bijdrage van de vrijwilligers een langdurige impact heeft op de lokale gemeenschap.

Op basis van de evaluaties en de raadpleging en om enkele onderdelen van het toekomstige vrijwilligerskorps te testen, heeft de Commissie tussen 2011 en 2013 twee series proefprojecten georganiseerd. De lessen die zijn getrokken uit de proefprojecten zijn verwerkt in deze effectbeoordeling.

PROBLEEMDEFINITIE EN SUBSIDIARITEIT

Uit recente gegevens blijkt dat het aantal vrijwilligers dat actief is in de EU, de afgelopen tien jaar is toegenomen. Uit Eurobarometers (2010) bleek dat solidariteit en humanitaire hulp voor Europeanen het terrein is waar vrijwilligerswerk de grootste rol speelt en dat 88% van de Europeanen voorstander is van de oprichting van een humanitair vrijwilligerskorps. 68% weet dat de EU financiering verstrekt voor humanitaire hulp, maar slechts 30% voelt zich daarover goed geïnformeerd. Ondanks de toegenomen vraag naar humanitaire vrijwilligers in derde landen is het grootste deel van de vrijwilligers die buiten de EU worden ingezet, nog steeds vooral betrokken bij ontwikkelingsprojecten op lange termijn, en niet zozeer bij humanitaire hulpinterventies.

Er bestaan enkele vrijwilligersprogramma's, maar er zijn belangrijke tekortkomingen en lacunes die verhinderen dat deze programma's hun volledige potentieel wat betreft humanitair optreden waarmaken. Het gebrek aan een systematische, gestructureerde EU-aanpak van

vrijwilligerswerk, de aanzienlijke verschillen in ontwikkeling van vrijwilligerswerk tussen de lidstaten en het gebrek aan zichtbaarheid maken dat vrijwilligerswerk niet optimaal ontwikkeld is in de EU. Dit beperkt de deelname van mensen die bereid zijn om als vrijwilliger een concrete bijdrage te leveren aan de humanitaire hulpoperaties van de EU.

De volgende problemen zijn geconstateerd: i) gebrek aan een gestructureerde EU-aanpak van vrijwilligerswerk, waaronder aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten in het aantal mensen dat als vrijwilliger actief is; ii) gebrek aan zichtbaarheid van het Europese humanitaire optreden en de solidariteit met mensen in nood; dit beperkt het bewustzijn van de Europese burger en maakt het moeilijker voor mensen die een concrete bijdrage willen leveren om daadwerkelijk actief te worden; iii) gebrek aan consistente mechanismen voor identificatie en selectie die worden toegepast in alle lidstaten; hierdoor is het moeilijk het aanbod aan vrijwilligers af te stemmen op de vraag vanuit organisaties; iv) gebrek aan goed gekwalificeerde vrijwilligers voor humanitaire hulp, wat betekent dat organisaties soms minder ervaren vrijwilligers uitzenden die niet over de minimaal vereiste vaardigheden beschikken of die onvoldoende kennis hebben van de humanitaire beginselen; v) onvoldoende humanitaire capaciteit op piekmomenten als gevolg van het feit dat humanitaire crises zijn toegenomen in aantal en omvang en de toegenomen humanitaire behoeften; hierdoor is het noodzakelijk om meer gekwalificeerde middelen paraat te hebben voor crises, wanneer lokale en internationale hulp vaak tekortschiet; vi) zwakke capaciteit van de ontvangende organisaties om ervoor te zorgen dat de bijdragen van de vrijwilligers een langdurige impact hebben op de begunstigden.

Door het ontbreken van een initiatief op EU-niveau kunnen de bovengenoemde problemen niet worden aangepakt. Daarnaast is het ontbreken van optreden door de Unie niet in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon, dat voorziet in de oprichting van een vrijwilligerskorps.

DOELSTELLINGEN

Door de Europese vrijwilligerscapaciteit doeltreffender te mobiliseren, kan worden bijgedragen tot een positief imago van de Unie in de wereld. Het kan aandacht genereren voor pan-Europese projecten ter ondersteuning van humanitaire hulpactiviteiten, waaronder activiteiten op het gebied van civiele bescherming met een humanitair karakter, niet noodzakelijkerwijs alleen door meer uitzendingen, maar ook door betere voorbereiding. Dat leidt mogelijk tot meer profijt voor de begunstigde gemeenschappen en ook voor de vrijwilligers zelf door de ontwikkeling van specifieke vaardigheden die relevant zijn op de arbeidsmarkt, maar ook voor het leven in het algemeen, zoals stressbestendigheid, intercultureel bewustzijn en begrip voor andere culturen.

Het vrijwilligerskorps moet ten goede komen aan de uitzendende organisaties, de gemeenschappen waar de humanitaire hulp wordt verleend en de EU als geheel. Deze overwegingen zijn vertaald in de volgende doelstellingen:

Algemene doelstelling

- Uitdrukking geven aan de Europese humanitaire waarden en solidariteit met mensen in nood door middel van een doeltreffend, zichtbaar Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening als versterkte EU-bijdrage aan de totale responscapaciteit voor humanitaire crises.

Specifieke doelstellingen

- uitbreiding van de capaciteit van de Unie om humanitaire hulp te verlenen;
- verbetering van de vaardigheden en competenties van vrijwilligers en hun werkomstandigheden;
- bevordering van de zichtbaarheid van de humanitaire waarden van de Unie;
- opbouw van capaciteit van de gastorganisaties in derde landen;
- bevordering van de samenhang/consistentie binnen de lidstaten om Europese burgers beter in staat te stellen deel te nemen aan humanitaire hulpoperaties;
- verbetering van de criteria voor de identificatie en selectie van vrijwilligers.

Operationele doelstelling:

- Opzet van een kader voor gezamenlijke bijdragen van Europese burgers aan de humanitaire hulpoperaties van de Unie (Verdrag van Lissabon, artikel 214, lid 5).

BELEIDSOPTIES

Als er geen vrijwilligerskorps wordt opgericht (**geen nieuwe EU-actie**) zullen vrijwilligers naar verwachting nog steeds vooral worden ingezet voor ontwikkelingssamenwerking op lange termijn en blijven de aparte nationale vrijwilligersprogramma's en ngo's hun eigen methoden voor identificatie en selectie toepassen.

Deze situatie leidt ertoe dat het vrijwilligerspotentieel op het gebied van humanitaire hulp niet volledig wordt benut, ook doordat ngo's en de nationale overheden onvoldoende capaciteit hebben om passende training te ontwikkelen en aan te bieden. Uitzendende organisaties zullen daarom vrijwilligers inzetten die soms niet over de noodzakelijke vaardigheden beschikken, waardoor de kwaliteit van de uitzendingen en de feitelijke impact van het vrijwilligerswerk op de lokale gemeenschappen niet kunnen worden gegarandeerd. De impact voor de ontvangende organisaties en de lokale gemeenschappen blijft ook beperkt en hangt uiteindelijk af van de capaciteit van de ontvangende organisatie, die vaak zeer beperkt is.

Tot slot zou de zichtbaarheid van de EU niet worden vergroot als geen nieuwe actie op EU-niveau wordt ondernomen. Daarom en gezien het feit dat het Verdrag van Lissabon voorziet in de oprichting van een vrijwilligerskorps (artikel 214, lid 5), is "geen nieuwe EU-actie" verder niet overwogen als optie.

De uitdaging is om het korps zodanig vorm te geven dat optimale resultaten (doeltreffendheid) worden bereikt op de meest efficiënte manier. Er zijn vier beleidsopties geformuleerd, die telkens meer modules (activiteiten waarvoor steun kan worden verleend) omvatten:

Optie 1: 1) ontwikkeling van normen voor identificatie, selectie en opleiding van vrijwilligers, om ervoor te zorgen dat de juiste vrijwilligers met de juiste vaardigheden worden aangetrokken en met een eerlijke procedure geselecteerd; 2) ontwikkeling van certificeringsmechanismen voor organisaties die vrijwilligers uitzenden, zodat kan worden gegarandeerd dat wordt voldaan aan de Europese normen.

Optie 2 omvat de activiteiten van optie 1, plus: 3) steun voor de opleiding van vrijwilligers waarbij wordt voortgebouwd op de ervaringen van humanitaire hulporganisaties, de lessen die zijn getrokken uit de proefprojecten en de trainingen die de Commissie organiseert in het

kader van het civielebeschermingsbeleid; 4) opzet van een Europees register van gekwalificeerde vrijwilligers die beschikbaar zijn voor humanitaire hulp, zodat geschikte kandidaten snel kunnen worden opgespoord en burgers uit de hele EU beter kunnen zien wat de mogelijkheden voor vrijwilligerswerk zijn; en 5) ontwikkeling van normen en een certificeringsmechanisme voor het beheer binnen de organisaties waarnaar de vrijwilligers worden uitgezonden om ervoor te zorgen dat de vaardigheden van de vrijwilligers adequaat worden benut ten behoeve van de lokale gemeenschappen.

Optie 3 omvat de activiteiten van optie 2, plus: 6) steun voor de inzet van Europese vrijwilligers in derde landen, waaronder stages voor minder ervaren vrijwilligers in het kader van hun opleiding en "normale" uitzendingen voor humanitaire hulpprojecten (met bijzondere nadruk op preventie, paraatheid en herstel); 7) capaciteitsopbouw voor de ontvangende organisaties ter ondersteuning van de uitvoering van de normen die zijn ontwikkeld in het kader van module 5 en ter vergroting van de capaciteit; en 8) oprichting van een EU-netwerk van humanitaire vrijwilligers via een interactieve website waarop vrijwilligers zich kunnen inzetten zonder te worden uitgezonden. Dit zou worden uitgevoerd door een uitvoerend agentschap met relevante ervaring op het gebied van vrijwilligersprogramma's en met passend toezicht door de Commissie.

Optie 4 bevat ten slotte de acht modules van optie 3, maar houdt in dat elke onderdeel rechtstreeks door de Europese Commissie wordt beheerd, inclusief selectie, opleiding en uitzending. Deze optie zou op verschillende manieren kunnen worden georganiseerd, bijvoorbeeld door i) aanvullende personele middelen toe te wijzen binnen de diensten van de Commissie; ii) een beroep te doen op een bestaand uitvoerend agentschap (bijvoorbeeld het EACEA of directoraat-generaal Onderwijs en cultuur); iii) een nieuw, op zichzelf staand agentschap voor het EU-vrijwilligerskorps op te richten. Gezien de veronderstelde extra administratieve kosten van een nieuw agentschap in het huidige economische klimaat en de mogelijke overlap die zou ontstaan met bestaande lichamen, is deze optie verder niet meegenomen in deze effectbeoordeling.

ANALYSE VAN DE GEVOLGEN

In de effectbeoordeling wordt nagegaan welke impact elke optie zou hebben (onder andere op de verschillende belanghebbenden) en in welke mate elke optie bijdraagt tot de specifieke doelstellingen. Ook worden schattingen gemaakt van de kosten van de uitvoering (efficiëntiebeoordeling), ervan uitgaande dat het wettelijk kader voor volledige uitvoering met ingang van 2014 wordt goedgekeurd. In deze schattingen worden ook de beheerskosten opgenomen, die naar verwachting ongeveer tien procent van de totale begroting zullen bedragen als de activiteiten worden beheerd door de Commissie. Als de uitvoering wordt uitbesteed aan een bestaand uitvoerend agentschap, zullen deze kosten ongeveer acht procent bedragen.

Optie 1

Optie 1 zou de nodige transparantie en consistentie scheppen met betrekking tot de aanwerving en opleiding van vrijwilligers in de lidstaten en zou uitzendende organisaties aanmoedigen hun aanpak op elkaar af te stemmen. De impact en de synergie hangen echter af van de mate waarin de normen en certificeringsmechanismen worden overgenomen door de organisaties. Voor de vrijwilligers zou optie 1 voornamelijk betekenen dat zij op hun cv kunnen vermelden dat zij geselecteerd/aangeworven zijn door een gecertificeerde organisatie

en dat zij beter weten wat zij kunnen van verschillende organisaties kunnen verwachten met betrekking tot het vrijwilligerswerk.

De impact op de zichtbaarheid van de EU buiten de EU zou zeer beperkt zijn doordat deze optie niet voorziet in uitzendingen. Om diezelfde reden is de potentiële directe impact voor de lokale gemeenschappen en ontvangende organisaties maar beperkt.

Optie 1 zou dus maar beperkt gewicht in de schaal leggen met betrekking tot de doelstellingen, afhankelijk van het feit of de vrijwilligersorganisaties de normen overnemen en bereid zijn zich aan te sluiten bij het certificeringsmechanisme.

De uitvoeringskosten van optie 1 bedragen ongeveer 3,5 miljoen euro voor de periode 2014-2020.

Optie 2

Net als optie 1 zou optie 2 mogelijk leiden tot een verbetering van het systeem voor de aanwerving van vrijwilligers. Daarnaast zouden de uitzendende organisaties kunnen beschikken over vrijwilligers die een uitgebreide training hebben gevolgd, waardoor de doeltreffendheid van hun uitzending zou toenemen, de kans op een verkeerde combinatie van vrijwilliger en taak zou dalen en het toezicht op en de begeleiding van vrijwilligers ter plaatse wordt vergemakkelijkt. Dankzij de aanleg van een register van gekwalificeerde vrijwilligers zouden uitzendende organisaties gemakkelijker geschikte kandidaten kunnen vinden.

Deze optie draagt er door middel van training rechtstreeks toe bij dat vrijwilligers beter gekwalificeerd zijn en vergroot hun kansen op uitzending. Met het bieden van opleiding en het register wordt vrijwilligerswerk ook beter toegankelijk en dankzij de normen voor de ontvangende organisaties kunnen vrijwilligers een zo goed mogelijke bijdrage leveren wanneer zij worden uitgezonden en tevreden terugkijken op hun uitzending. Optie 2 zou ook een impact hebben op de lokale gemeenschappen, de ontvangende organisaties en de zichtbaarheid van de EU in derde landen, maar alleen als de opgeleide vrijwilligers ook inderdaad worden uitgezonden.

Optie 2 zou dus de kwalificaties van de vrijwilligers verbeteren en de voorwaarden scheppen voor doeltreffendere uitzendingen en een grotere bijdrage van vrijwilligers in de sector humanitaire hulp. Er is evenwel geen garantie dat de door de vrijwilligers verworven vaardigheden ook inderdaad ten goede komen aan de lokale bevolking of dat de solidariteit van de EU in derde landen wordt bevorderd.

De uitvoeringskosten van optie 2 bedragen 53 miljoen euro voor de periode 2014-2020.

Optie 3

Optie 3 omvat naast alle onderdelen van de opties 1 en 2 ook steun voor de inzet van Europese vrijwilligers bij humanitaire hulpoperaties, capaciteitsopbouw voor de lokale ontvangende organisaties en de oprichting van een EU-netwerk van humanitaire vrijwilligers.

Bij deze optie zou een bestaand uitvoerend agentschap geschikte vrijwilligers voorstellen voor uitzending naar humanitaire organisaties, waardoor de samenwerking tussen het vrijwilligerskorps en de belangrijkste actoren in de sector zou zijn gewaarborgd. De Commissie zou via diverse instrumenten toezicht houden op de uitzendingen. Ten eerste zouden alleen vrijwilligers die de EU-training hebben doorlopen en die zijn opgenomen in het register, in aanmerking komen voor uitzending, zodat de uitgezonden vrijwilligers toegerust

zijn om een waardevolle bijdrage te leveren. Ten tweede behoudt de Commissie de controle via het toezicht op het agentschap, zodat uitmuntendheid en sterke EU-zichtbaarheid gewaarborgd zijn. Ten derde moeten de ontvangende organisaties voldoen aan de EU-normen die zijn ontwikkeld in het kader van module 5.

De koppeling van de verschillende modules en voorwaarden met betrekking tot uitzendingen maken dat het vrijwilligerskorps een sterke Europese identiteit zou hebben.

Deze optie zou vrijwilligers in staat stellen concrete werkervaring op te doen en hun kwalificaties verder te verbeteren, zodat zij aantrekkelijkere kandidaten worden voor werk ter plaatse en op de arbeidsmarkt en ook kunnen deel kunnen uitmaken van de capaciteit die de humanitaire sector op piekmomenten nodig heeft. Deze optie zal EU-burgers waarschijnlijk aanmoedigen om uiting te geven aan hun solidariteit door zich op te geven als vrijwilliger en een concrete bijdrage te leveren aan humanitaire hulp (ook voor mensen die anders niet zo snel de mogelijkheid zouden hebben om dat te doen). Het EU-vrijwilligersnetwerk zou ook netwerk mogelijkheden bieden voor degenen die een loopbaan in de humanitaire sector ambiëren. Ten slotte zou deze optie ook culturele voordelen bieden aangezien vrijwilligers kennis zouden maken met verschillende culturen en leefwijzen.

De rechtstreekse aanwezigheid en ondersteuning van het vrijwilligerskorps in de lokale gemeenschappen geeft rechtstreeks uiting aan de EU-solidariteit en leidt tot meer EU-zichtbaarheid, vooral als dit wordt gecombineerd met passende training die ervoor zorgt dat vrijwilligers een aanzienlijke en positieve bijdrage kunnen leveren.

Optie 3 zou niet alleen de vrijwilligerssector bevorderen en vrijwilligers in Europa ondersteunen, maar ook alle elementen omvatten die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de vrijwilligers daadwerkelijk een bijdrage leveren aan de humanitaire interventies in derde landen en daarmee aan de doeltreffendheid en de kwaliteit van de humanitaire hulp in het algemeen.

De uitvoeringskosten van optie 3 bedragen 210 miljoen euro voor de periode 2014-2020.

Optie 4

Het feit dat elk onderdeel van deze optie rechtstreeks door de Commissie zou worden beheerd zou inhouden dat de Commissie hetzelfde niveau van controle heeft op de opleiding van de vrijwilligers en de opzet van een register als bij optie 3. Wat uitzending betreft zou de Commissie of het agentschap de controle hebben over de definitieve selectie en plaatsing van vrijwilligers, die zouden worden ingebed in humanitaire hulpprojecten ter plaatse. De invloed die de Commissie kan uitoefenen op de EU-zichtbaarheid en de "marketing" van het vrijwilligerskorps zou even groot zijn als bij optie 3.

Optie 4 zou een verandering betekenen in de manier waarop de financiële ondersteuning van de vrijwilligers wordt beheerd in vergelijking met de manier waarop hulpverleners momenteel worden gefinancierd via de EU-partners op het gebied van humanitaire hulp. Deze verandering zou aanzienlijke extra administratieve kosten voor de Commissie betekenen in de vorm van personele middelen. De diensten van de Commissie hebben niet dezelfde contacten en mogelijkheden om vrijwilligers ter plaatse in te zetten en waarschijnlijk zullen de humanitaire partnerorganisaties zich minder betrokken voelen bij het algehele project, wat de doeltreffendheid van de uitzendingen zou kunnen belemmeren en zou kunnen leiden tot minder motivatie om de kwaliteit van het humanitaire vrijwilligerswerk te verbeteren. Ter compensatie zouden een robuuste interne bestuursstructuur en werkafspraken voor de

dagelijkse gang van zaken moeten worden ontwikkeld om ervoor te zorgen dat het vrijwilligerskorps goed geïntegreerd is in de uitvoeringsstructuur voor de humanitaire hulp van de EU. De activiteiten van het vrijwilligerskorps zouden waarschijnlijk in iets mindere mate toenemen dan bij optie 4.

Tegelijkertijd is het gezien de beperkte absorptiecapaciteit aannemelijk dat het met deze wijze van beheer moeilijk zou zijn om meer uitzendingen te realiseren. Een kleiner aantal uitzendingen zou leiden tot minder voordelen voor de ontvangende organisaties en de algemene capaciteit van de sector. Direct gecentraliseerd beheer zou er daarnaast toe kunnen leiden dat de toegankelijkheid voor en de deelname van EU-burgers afnemen.

Bij dezelfde uitvoeringskosten van optie 4 binnen het kader van de beschikbare begroting van het MFK voor de periode 2014-2010 (210 miljoen euro) zou het aantal ingezette vrijwilligers met 60% dalen.

VERGELIJKING VAN DE BELEIDSOPTIES

Bij het vergelijken van de beleidsopties moet in gedachten worden gehouden dat de vier opties toenemen in ambitie of toepassingsgebied, dat wil zeggen van een minimalistische optie 1 tot een uitgebreide optie 4 onder rechtstreeks beheer. De opties zijn vergeleken door na te gaan in welke mate de uitgebreidere opties bijdragen tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen, wat vervolgens kan worden afgezet tegen de hogere kosten van de uitgebreidere opties. De verschillen tussen de opties leiden ook tot verschillen in risico's tijdens de uitvoering.

In de volgende tabel is de vergelijking tussen de opties samengevat. Voor elke doelstelling wordt een score +, ++ of +++ toegekend, die staat voor respectievelijk kleine, gemiddelde of grote positieve impact. Een score tussen haakjes betekent dat er enige onzekerheid bestaat over de impact (ook vanwege de risico's). In de tabel zijn ook de cijfers voor de totale uitvoeringskosten voor de vier beleidsopties vermeld met het oog op de beoordeling van het rendement.

	Basisscenario	Optie 1	Optie 2	Optie 3	Optie 4
Specifieke doelstellingen					
Uitbreiding van de capaciteit van de Unie om humanitaire hulp te verlenen	(+)	(+)	++	+++	++
Verbetering van de vaardigheden en competenties van vrijwilligers en hun werkomstandigheden	(+)	(+)	++	+++	++
Bevordering van de zichtbaarheid van de humanitaire waarden van de Unie	(+)	(+)	+	+++	+++
Opbouw van capaciteit van de gastorganisaties in derde landen	-	-	+	+++	+++
Bevordering van de samenhang	-	(+)	(++)	++	(+)

binnen de lidstaten om Europese burgers beter in staat te stellen deel te nemen aan humanitaire hulp					
Verbetering van de criteria voor de identificatie en selectie van vrijwilligers	+	++	++	+++	+++
Uitvoeringskosten 2014-2020		3 miljoen EUR	52 miljoen EUR	210 miljoen EUR	212 miljoen EUR
Aantal uitgezonden vrijwilligers	-	-	-	9.604	7.045

Optie 1 zou dus maar beperkt gewicht in de schaal leggen met betrekking tot de doelstellingen, afhankelijk van het feit of de vrijwilligersorganisaties de normen overnemen en bereid zijn zich aan te sluiten bij het certificeringsmechanisme. Optie 2 zou de kwalificaties van de vrijwilligers verbeteren en de voorwaarden scheppen voor doeltreffendere uitzendingen en een grotere bijdrage van vrijwilligers in de sector humanitaire hulp. Er is evenwel geen garantie dat de door de vrijwilligers verworven vaardigheden ook inderdaad ten goede komen aan de lokale bevolking. Optie 3 zou niet alleen de vrijwilligerssector bevorderen en vrijwilligers in Europa ondersteunen, maar ook alle elementen omvatten die noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat de vrijwilligers daadwerkelijk een bijdrage leveren aan de humanitaire interventies in derde landen en daarmee aan de doeltreffendheid en de kwaliteit van de humanitaire hulp in het algemeen. Optie 4 zou veel hogere kosten met zich meebrengen en een kleiner aantal uitzendingen vanwege de beperkingen met betrekking tot het beheer; bovendien zouden de mogelijkheden die een partnerschapsaanpak biedt, niet kunnen worden benut.

De optie waaraan de voorkeur wordt gegeven, is dus optie 3.

REGELINGEN INZAKE TOEZICHT EN EVALUATIE

Toezicht

De vorderingen met betrekking tot de doelstellingen van het programma zullen worden gevolgd met een permanent toezichtssysteem op basis van een aantal indicatoren die systematisch worden verzameld en gemeten door de uitvoerende instantie. Met het toezichtssysteem kan worden nagegaan in welke mate de operationele en de specifieke doelstellingen van het programma zijn verwezenlijkt, op basis waarvan de uitvoering van het programma kan worden aangepast indien nodig.

Evaluatie

Drie jaar na de start van de activiteiten wordt een tussentijdse evaluatie uitgevoerd. Aan het einde van het programma wordt een eindevaluatie uitgevoerd. Tijdens de looptijd kunnen aanvullende evaluaties worden uitgevoerd als dat noodzakelijk zou blijken om het programma of een deel daarvan aan te passen of een nieuwe vorm te geven.